

Súd: Okresný súd Humenné  
Spisová značka: 1T/169/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010757  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga  
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313010757.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obž. M. H. pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a obžalovanému Z. A. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 91/12 zo dňa 03.12.2013 a obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 394/13 zo dňa 09.01.2014, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. júna 2014 v Humennom, takto

### rozhodol:

Obžalovaná M. H., J.. XX.XX.XXXX I. H.,  
Y. G. L., XXX XX S.,  
obžalovaný Z. A., J.. XX.XX.XXXX I. S.,  
Y. G. L. XXX/XX, XXX XX S.,  
Y.. Č.. I. Ú. J. I. Y. Q. N. I. Y.,

uznávajú sa za vinných, že

v bode 1/

M. H.

dňa 18.09.2011 od 13.30 hod. na OR PZ v Humennom, pri výsluchu v trestnom konaní vedenom na odbore kriminálnej polície, OR PZ Humenné pod ČVS: ORP-631/OVK-HE-2011 ako svedkyňa i napriek poučeniu o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona, lživo obvinila zo spáchania trestného činu svojho druhu Z.J. A. a uviedla nepravdivé údaje dôležité pre trestné konanie, majúce podstatný význam pre rozhodnutie a to, že jej druh Z. A. od presne nezisteného času dňa 26.01.2011 do 18.00 hod. dňa 16.09.2011 v byte na Ulici Zámočnickej č. 23 v Medzilaborciach opakovane vykonal pohlavný styk s jej maloletou dcérou Z. A., J.. XX.XX.XXXX, pričom pohlavný styk s maloletou mal vykonať dňa 26.01.2011 a poslednýkrát s ňou mal súložiť v čase okolo 18.00 hod. dňa 16.09.2011 aj keď vedel, že ešte nedovršila vek 15 rokov, a to napriek vedomosti, že tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde a v dôsledku žiarlivosti na svojho druhu si ich vymyslela v snahe privodiť mu trestné stíhanie,

v bode 2/

Z. A. M. M. H.

ako rodičia S.. G. A., J.. XX.XX.XXXX, S.. M. A., J.. XX.XX.XXXX, S.. K. A., J.. XX.XX.XXXX, S.. Z. A., J.. XX.XX.XXXX M. S.. Z. A., J.. XX.XX.XXXX, ktorí v školskom roku 2012/2013 boli žiakmi Základnej školy na Ulici Komenského v Medzilaborciach, nezabezpečili ich riadnu pravidelnú školskú dochádzku, nereagovali primerane na upozornenia školy ani pracovníkov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, detašované pracovisko Medzilaborce na nedbalú školskú dochádzku, v dôsledku čoho v období od 03.09.2012 do 31.05.2013 vymeškal mal. G. A. bez ospravedlnenia 396 hodín, mal. M. A. vymeškala bez ospravedlnenia 479 vyučovacích hodín, mal. K. A. vymeškal 228 vyučovacích hodín bez ospravedlnenia, mal. Z. A. vymeškal 443 vyučovacích hodín bez ospravedlnenia a mal. Z. A. vymeškala 482 vyučovacích

hodín bez ospravedlnenia, čo sa negatívne prejavilo na výchovno-vzdelávacích výsledkoch maloletých detí,

teda

v bode 1/

M. H.

- ako svedok pred policajtom uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a taký čin spáchala z osobitného motívu,

v bode 2/

Z. A. M. M. H.

- vydali z nedbanlivosti osoby mladšie ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že im umožnili viesť záhaľčivý alebo nemravný život, pričom čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchali

v bode 1/

M. H.

-zločin krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

v bode 2/

Z. A. M. M. H.

-prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

M. H.

Podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2, Trestného zákona, na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T 44/12, zo dňa 9.12.2013, právoplatným dňa 9.12.2013, ktorým bola obžalovaná M. H. uznaná za vinnú z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 324 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na jeden rok a šesť mesiacov (do 10.6.2015) a súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z. A.

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému Z. A., pretože trest odňatia slobody na tri roky, ktorého výkon súd podmiennečne odložil a ustanovil skúšobnú dobu na tri roky s probačným dohľadom, uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 44/12, zo dňa 9.12.2013, právoplatným dňa 9.12.2013, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal dňa 16.12.2013 na obžalovanú M. H. obžalobu sp.zn. 1Pv 91/12 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 1/ výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd po oboznámení sa s obžalobou a obsahom spisového materiálu, rozhodol vo veci dňa 27.01.2014 trestným rozkazom sp. zn. 1T/169/2013, ktorým uznal obvinenú M. H. za vinnú zo zločinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý jej uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do stavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor podal v zákonnej lehote proti trestnému rozkazu odpor.

V priebehu trestného konania však bola následne dňa 14.01.2014 doručená súdu obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 2Pv 394/13 zo dňa 09.01.2014 na obvinených Z. A. M. M. H. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 2/ výrokovej časti rozsudku.

Nakoľko prokurátorom Okresnej prokuratúry Humenné boli podané samostatné obžaloby na toho istého obžalovaného (v jednej z vecí s ďalším spoluobvineným), súd v zmysle ust. § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojil trestné veci obvinenej M. H., pre zločin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, vedenej v konaní pred súdom pod sp.zn. 1T/169/2013 a obvinených Z. A. a M. H. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, vedenej v konaní pred súdom pod sp.zn. 3T/5/2014 tak, že v konaní pred súdom budú prejednané a rozhodnuté v spoločnom konaní pod sp.zn. 1T/169/2013.

Ku skutku uvedenom v bode 1/ rozsudku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedka Z. A., K. G., prečítal listinné dôkazy tvoriace obsah spisového materiálu 1T/169/2013, a to najmä správu z gynekologického vyšetrenia maloletej, hodnotenie ÚVTOS Nitra - Chrenová na osobu obvinenej, správu mesta Medzilaborce, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Medzilaborce, uznesenie Okresného súdu Nitra 3Pp/135/2011, odpisy registra trestov, aj obsah spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012, pričom konštatoval zákonnosť vykonaných dôkazov a dôvodnosť podanej obžaloby.

Obžalovaná M. H. sa v konaní pred súdom zo zločinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý jej prokurátor v obžalobe dáva za vinu, necítila byť vinná. Obhajovala sa tvrdením, že urobila len to, čo by urobila každá matka kvôli svojej dcére. Počas výsluchu pred policajtom vypovedala iba to, čo jej povedala dcéra Z. A., J.. XX.XX.XXXX. Po návrate z výkonu trestu odňatia slobody jej dcéra Z. K. povedala, že on ju znásilnil, že ju stále zneužíval, stále ju bil. Pretože chcela zistiť pravdu, išla to oznámiť na políciu. Následne policajti zabezpečili vyšetrenie dcéry u lekárky gynekologičky, ktorá uviedla, že dcéra znásilnená nebola. Potom na ňu kričala, prečo jej povedala to, čo nie je pravda. Dcéra to odôvodnila tým, že keď bola v base, Z. A. ju bil a iným deťom kupoval sladkosti a oblečenie, pričom ona od neho nič nedostala. Hneď na druhý deň sa išla na políciu ospravedlniť za svoju dcéru a povedala im, že to nie je pravda, že dcéra klamala. Vinu vzala na seba preto, aby udržala rodinu.

Keďže v tejto výpovedi obžalovanej sa vyskytli rozpory s jej skoršou výpoveďou učenou v prípravnom konaní, súd v súlade s ust. § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovanej zo dňa 22.02.2012, kedy sa k trestnej činnosti v plnom rozsahu priznala. Skutku sa dopustila zo žiarlivosti na svojho druhu Z. A., lebo mala informácie, že počas výkonu mal mať iný vzťah a chcela sa mu takýmto spôsobom odplatiť.

Za pravdivú obžalovaná označila svoju prvotnú výpoveď a potvrdila, že konala so žiarlivosti.

Z trestnej činnosti je obžalovaná dostatočne usvedčovaná výpoveďou svedka Z. A., ktorý uviedol, že po návrate obžalovanej z výkonu trestu odňatia slobody v Nitre, nevedela, čo sa doma dialo. Keďže sa staral o sedem detí, musel byť prísny. Počas vzájomných rozhovorov o živote došlo medzi nimi k nezhodám, lebo obžalovaná začala žiarliť pre údajnú frajerku. Hádali sa aj v ten deň, keď bola podať oznámenie na políciu. Inkriminovaného večera okolo 21.00 hod. po neho prišla polícia. Mal za to, že hliadka za ním prišla kvôli hádkam s obžalovanou, ale až mu vyšetrovateľ povedal, tak to na neho tak doľahlo, že sa pokúsil o samovraždu. Keď ho po troch dňoch so zadržania prepustili, pri spoločnom rozhovore s družkou a dcérou Janou sa Jana priznala, že si pohlavné zneužívanie iba vymyslela preto, lebo ho chcela potrestať a povedala to svojej matke M. H..

Svedkyňa maloletá Z. A., ktorá mala byť obeťou sexuálneho zneužívania zo strany otca Z. A. v konaní pred súdom využila svoje zákonné právo nevypovedať. Počas výsluchu pred vyšetrovateľom v trestnej veci ORP-631/OVK-HE-2011 mal. Z. A. ani po opakovanej výzve na otázky vyšetrovateľa neodpovedala, a to ani samostatne, ani v prítomnosti matky.

K.. S. G. bola v konaní vypočutá v procesnom postavení svedka k okolnostiam vyhotovenia znaleckého posudku v inom konaní - znalecký posudok č. 40/2011 vypracovaný v prípravnom konaní pod ČVS: ORP-631/OVK-E-2011. Súd s dôrazom na osobný kontakt svedkyne s posudzovanou mal. Z. A. v čase vyšetrenia pre účely znaleckého posudku č. 40/2011, ktorý svedkyňa ako súdny znalec vyhotovila v inom konaní (ČVS: ORP-631/OVK-HE-2011) zisťoval vyjadrenie maloletej týkajúcej sa sexuálneho obťažovania jej otcom. Samosudca poukázal na časť zn. posudku „samotné psychologické vyšetrenie“ - str. 7 posudku.

Svedkyňa uviedla, že prečítaná časť na str. 7 posudku je súhrn jej poznatkov zistených pri vyhotovení posudku a doslovné vyjadrenie maloletej je uvedené na str. 6 v jej priamej reči v úvodzovkách v odseku začínajúcim - K posudzovanej trestnej veci uviedla : „...otca nemám rada, ja som si to vymyslela, že ma bil rukou po chrbte, po tvári, aj ruku mi krútil , otec je nedobry bo ma furt zbil, aj mamu bije, on je taky odkedy som mala 12 rokov, aj on mi povedal, že ma nemá rád, vymyslela som si to bo druhým dačo kupoval a mne nič.“

Samosudca doslovne prečítal vyjadrenie vyššie citované vyjadrenie maloletej na str. 6 znaleckého posudku, ktorého obsah svedkyňa potvrdila, že išlo o spontánne vyjadrenie maloletej.

Toto spontánne vyjadrenie maloletej je jediným vyjadrením maloletej, na ktoré možno prihliadať vo vzťahu k tvrdenej skutočnosti obžalovanej - že sama maloletá jej povedala, že ju mal Z. A. sexuálne zneužívať. Z citovaného vyjadrenia maloletej však nevyplýva žeby obžalovanej povedala, že ju mal Z. A. sexuálne zneužívať - spontánne hovorila len o tom, že „si to vymyslela, že ma bil rukou po chrbte, po tvári, aj ruku mi krútil“. Uvedené tak vyvracia obhajobu obžalovanej.

Vina obžalovanej M. H. je dostatočne preukázaná i listinnými dôkazmi, a to trestného oznámenia obžalovanej zo dňa 17.09.2011 podanom na OO PZ Medzilaborce, na podklade ktorého vyšetrovateľ OKP, OR PZ Humenné začal dňa 18.09.2011 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že presne nestotožnený trestne zodpovedný muž, od presne nezisteného času dňa 26.01.2011 do 18.00 hod. dňa 16.09.2011 v byte na ul. Zámočnickej 23, so súhlasom mal. Z. A., J.. XX.XX.XXXX, G. S., W., L. XX, s touto v uvedenom období viackrát vykonal pohlavný styk, pričom prvý pohlavný styk s maloletou mal vykonať dňa 26.01.2011 a poslednýkrát s ňou mal súložiť v čase okolo 18.00 hod. dňa 6.09.2011 hoci vedel, že ešte nedovršila vek 15 rokov.

Aj z lekárskej správy gynekologického vyšetrenia maloletej na čl. 62 spisu ORP-631/OVK-HE-2011 vyplýva, že vnútorné strany stehien maloletej sú bez známok násilia, taktiež oblasť bruška, brucha a prsníkov. Vulva je rovnako bez evidentných známok poškodenia.

Z obsahu pripojeného uznesenia o zastavení trestného stíhania OKP, OR PZ Humenné ČVS: ORP-631/OVK-HE-2011 zo dňa 29.11.2011 je zrejme, že M. H. si na svojho druha Z. A. skutočnosti týkajúce sa sexuálneho zneužívania jej maloletej dcéry Z. A. iba vymyslela, lebo na neho žiarlila a chcela, aby trpel. Preto nahovorila svoju dcéru, aby tvrdila, že ním bola znásilnená.

Podľa § 269 TP súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvorili obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-631/OVK-HE-2011, teda ako listinný dôkaz prečítal aj znalecký posudok K.. S. G., v zmysle ktorého je mal. Z. A. osobnosť simplexne, duševne menej diferencovaná, sociálne, osobnostne a emocionálne menej zrelá, ľahšie ovplyvniteľná a manipulovateľná, ľahšie podlieha vplyvu iných osôb. V posudzovanej trestnej veci sa nedá vylúčiť jej snaha vypovedať neobjektívne, účelovo a tendenčne v neprospech nevlastného otca Z. A., či už z vlastného rozhodnutia, alebo pod vplyvom okolia. Navyše maloletá nemá príznaky osoby sexuálne zneužívanej.

Z výsledkov vyššie vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že konanie obžalovanej naplnilo po subjektívnej i objektívnej stránke všetky zákonné znaky žalovaného zločinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, preto ju súd uznal za vinnú. Motívom konania obžalovanej bola žiarlivosť na jej druha Z. A., čo i samotná obžalovaná priznala.

Ku skutku v bode 2/ rozsudku:

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2014 obžalovaná Anna Kompušová po zákonom poučení ku skutku uvedenom v obžalobe 2Pv 394/13 kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, urobila vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. c) TP, že nepopiera, že sa dopustila skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe. Súd podľa § 257 ods. 7 TP vyhlásenie obžalovanej ku skutku uvedeného v obžalobe 2 Pv 394/13 prijal.

Obžalovaný Z. A. ku skutku uvedenom v bode 2/ rozsudku žalovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, urobil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo skutku, ktorý sa mu v tejto obžalobe kladie za vinu. Nakoľko pre prijatie vyhlásenia obžalovaného boli splnené všetky zákonné podmienky, prihliadajúc na odpovede na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., súd podľa § 257 ods. 7 TP vyhlásenie obžalovaného ku skutku uvedeného v obžalobe 2 Pv 394/13 prijal.

Poukazujúc na vyhlásenie obžalovaných vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 2/ rozsudku súd následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V rámci dokazovania týkajúceho sa výroku o treste u obžalovanej M. H. súd vychádzal z výpovede obžalovanej o jej osobných pomeroch, hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová na osobu obžalovanej, správy mesta Medzilaborce aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Medzilaborce, uznesenia Okresného súdu Nitra 3Pp/135/2011, pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012 a odpisov registra trestov i lustrácií zo dňa 24.06.2014, pričom zistil, že obžalovaná je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, pracovisko Medzilaborce. Je matkou 12 detí, z toho 5 detí je plnoletých, sedem maloletých detí pochádza z jej terajšieho vzťahu s druhom Z. A.. O deti sa obžalovaná toho času stará sama, nakoľko jej druh je od 21.01.2014 vo výkone trestu odňatia slobody v Košiciach - Šaci. Okrem mal. X. A., J. XX.XX.XXXX, ktorému matka zabezpečuje celodennú starostlivosť sú ostatné deti S. A., J. XX.XX.XXXX, G. A., J. XX.XX.XXXX, M. A., J. XX.XX.XXXX, K. A., J. XX.XX.XXXX, Z. A., J. XX.XX.XXXX, Z. A., J. XX.XX.XXXX školoopovinné, navštevujú Základnú školu na ul. Komenského v Medzilaborciach. Rodina obžalovanej žije v dvojizbovom byte. Domácnosť je udržiavaná, zariadená starším účelovým nábytkom, domácimi spotrebičmi a bytovými doplnkami. Všetci členovia rodiny majú dostatočný priestor na osobné potreby.

Z obsahu správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Medzilaborce, ďalej vyplýva, že pri zabezpečovaní starostlivosti o maloleté deti obžalovaná spolupracuje s terénnymi sociálnymi pracovníkmi mesta Medzilaborce, ktorí rodinu monitorujú a usmerňujú matku pri zabezpečovaní osobných potrieb maloletých detí. Obžalovaná je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k tejto dávke vo výške 268,- eur mesačne a prídavkov na deti v sume 164,64 eur mesačne. Z dôvodu nepravideľnej školskej dochádzky sú prídavky na deti v sume 117,60 eur mesačne zasielané na účet mesta Medzilaborce, ako osobitnému príjemcovi ustanovenému na poberanie prídavkov na maloleté deti. V starostlivosti matky o maloleté deti doposiaľ neboli zistené žiadne závažné nedostatky.

Mesto Medzilaborce charakterizuje obžalovanú iba všeobecnými údajmi. Jej správanie ešte nebolo prejednávané orgánmi miestnej štátnej správy.

Podľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová správanie obžalovanej počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy v súlade s ústavným poriadkom, nadväzovala nedovolené kontakty. Disciplinárne potrestaná však nebola. Jej adaptácia na podmienky výkonu trestu odňatia slobody prebiehala sťažene. Porušenia ústavného poriadku nebolo potrebné riešiť disciplinárne, postačili usmernenia zo strany príslušníkov. Na základe individuálnej práce pedagogických pracovníkov došlo ku korekcii v jej správaní a jej prístup k povinnostiam bol v neskoršom období zodpovedný. K autoritám sa správala slušne, rešpektovala ich pokyny. V kolektíve spoluodsúdených bola prispôsobivá. Od nástupu

do výkonu trestu odňatia slobody bola zaradená do práce vo vnútri ústavu na pracovisku priemyselného charakteru zameraného na šitie obuvi. Jej pracovná morálka bola hodnotená priemerne. Mala pomalšie motorické tempo, nedarilo sa jej dosiahnuť plnenie výkonovej normy. Správanie na pracovisku mala na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne riešená nebola. Vzťah s druhom nevyhodnotila ako harmonický vzhľadom na partnerovu chorobnú žiarlivosť. Udržiavala s ním a s deťmi písomný i telefonický kontakt. Sporadicky využívala inštitút návštev. K spáchanej trestnej činnosti prezentovala kritický postoj, skutok nepopierala, trest bol pre ňu dostatočným ponaučením. Z výkonu trestu odňatia slobody bola podmienene prepustená dňa 14.09.2011 uznesením Okresného súdu Nitra a bola jej stanovená skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov a probačný dohľad na 1 (jeden) rok).

Keďže v skúšobnej dobe po podmienene prepustení bola obžalovaná rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012 zo dňa 09.12.2013 uznaná vinnou z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 324 ods. 1 Trestného zákona, pričom skutkov sa dopustila dňa 08.11.2011, za ktoré jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 28.04.2014 sp.zn. 3Pp/135/2011 v zmysle ust. § 416 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol, že M. H. vykoná zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) dní, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu, sp.zn. 4T/137/2008 zo dňa 18.11.2008, vo výmere 5 (päť) mesiacov, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/102/2007 zo dňa 18.12.2007 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/102/2007 zo dňa 24.11.2010, vo výmere 4 (štyroch) mesiacov, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/22/2011 zo dňa 04.04.2011, lebo sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia týchto uvedených trestov neosvedčila.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaná už bola v minulosti súdne trestaná, a to pre rôznu trestnú činnosť. Naposledy jej bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012 zo dňa 09.12.2013, právoplatný dňa 09.12.2013 pre trestný čin podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a trestný čin podľa § 20 k § 324 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov do 10.06.2015 a obmedzenie spočívajúce v skúšobnej dobe zaplatiť spôsobenú škodu.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Potvrdenie obsahu výpovede z prípravného konania obžalovanou M. H. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) TZ, pričom a jej výpoveď v prípravnom konaní (čl. 6, 7) súd vyhodnotil aj ako napomáhanie pri jej objasňovaní príslušným orgánom v zmysle § 36 písm. n) TZ. Ako pritažujúce okolnosti súd vyhodnotil to, že spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h/ TZ) a v minulosti už bola za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ TZ).

Súd podľa § 38 ods. 2 TZ, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a pritažujúcich okolností - pričom sa neriadil len ich aritmetickým počtom - a tieto vyhodnotil tak, že nepristúpil k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 TZ), ani k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 TZ).

Nakoľko obžalovaná sa skutkov uvedených v bode 1/, 2/ rozsudku dopustila skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012 zo dňa 09.12.2013, súd ukladal trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na okolnosti prípadu a najmä osobné pomery obžalovanej súd aplikoval aj zmierňovacie ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona a v súlade s § 39 ods. 3 písm. e) uložil obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov, teda pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, nakoľko v osobitnej časti Trestného zákona je dolná hranica trestu pri žalovanom zločine podľa § 346 ods. 3 Trestného zákona 3 (tri) roky, t.j. menej ako päť

rokov. Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanú podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to i napriek tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bola vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, lebo charakter trestnej činnosti, jeho závažnosť, miera narušenia osoby obžalovanej a v konečnom dôsledku i náprava obžalovanej bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže súd ukladal trest súhrnný zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T 44/12, zo dňa 9.12.2013, právoplatný dňa 9.12.2013, ktorým bola obžalovaná M. H. uznaná za vinnú z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 324 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu na jeden rok a šesť mesiacov (do 10.6.2015) a súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zohľadnil hlavne osobné pomery obžalovanej, a to že sa sama riadne stará o 12 detí, z ktorých je 5 plnoletých a 7 maloletých, pričom podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Medzilaborce v starostlivosti matky o maloleté deti doposiaľ neboli zistené žiadne závažné nedostatky. Uložený trest odňatia slobody spolu so zvyškom nevykonaných trestov, na výkon ktorých je obžalovaná povinná nastúpiť na podklade uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 28.04.2014 sp.zn. 3Pp/135/2011 je dostatočný k tomu, aby si uvedomila nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa podobného konania vyhýbala. Uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe vo výmere 3 až 8 rokov by mal pre rodinu obžalovanej, obzvlášť pre maloleté deti nepriaznivé následky spočívajúce v pretrhnutí nielen citových väzieb, ale i narušení stabilného rodinného prostredia. Uložený trest je tak podľa súdu nielen trestom zákonným z pohľadu platnej právnej úpravy, ale aj trestom spravodlivým, teda súladným s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý obžalovanému garantuje právo na spravodlivý súdny proces, neoddeliteľnou súčasťou ktorého je nepochybne aj právo na uloženie spravodlivého trestu.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného Z. A. súd vychádzal z hodnotenia osoby páchatela, okolností za akých sa trestného činu dopustil, jeho pomerov a možností jeho nápravy. Obžalovaný Z. A. býva spolu s M. H. a spoločnými 7 deťmi v byte na ul. Zámočnickej v Medzilaborciach. Hoci je domácnosť skromne zariadená, o deti sa snažia starať podľa možností. V súčasnosti je výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 4T/157/2005 s pravdepodobným ukončením výkonu trestu dňa 06.01.2015. Podľa výsledku lustrácie Zboru väzenskej a justičnej stráže po vykonaní uvedeného trestu nastúpi na výkon trestu odňatia vo veci Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/36/2014 s pravdepodobným ukončením dňa 06.04.2015. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že má sklony k páchaniu trestnej činnosti, lebo už bol 12 - krát súdne trestaný. V mieste trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne. Aj u obžalovaného Z. A. prichádzalo v úvahu uloženie súhrnného trestu, nakoľko prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/44/2012 zo dňa 09.12.2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na tri roky, ktorého výkon súd podmienene odložil a ustanovil skúšobnú dobu na tri roky s probačným dohľadom. Takýto trest súd s ohľadom na osobu obžalovaného a charakter trestného činu pokladal za primeraný, spravodlivý a dostatočný nielen na nápravu obžalovaného, ale i ochranu spoločnosti.

Nakoľko konaním obžalovaných nebola spôsobená žiadna škoda, súd o nej nerozhodoval.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak

toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.